

Det er min opfattelse, at det her vil føre for vidt at redegøre fuldstændig for driftsomkostningsbegrebet.

Blandt de elementer, der tillægges betydning ved vurderingen af, om en udgift, herunder en advokatudgift, vil være omfattet af driftsomkostningsbegrebet, er, om udgiften er afholdt ud fra en aktuel driftsmæssig begrundelse, og om udgiften er sædvanlig for den pågældende type virksomhed.

I vidt omfang gives der i praksis fradrag for advokatudgifter m.v.

Der er bl.a. givet fradrag for udgifter afholdt i forbindelse med retssager om retten til at forhandle et produkt, varemærker, konkurrenceklausuler, misligholdelse af kontrakt m.v. I afsnit E.B.5 i Ligningsvejledningen for Erhvervsdrivende findes en gennemgang af praksis i sager om fradrag for udgifter afholdt i forbindelse med retssager.

Hvorvidt advokatudgifter m.v., der er afholdt som led i en navnestrid, kan fradrages, beror således på en konkret vurdering af, hvorvidt udgiften kan betragtes som en driftsomkostning i henhold til det driftsomkostningsbegreb, der er udviklet med udgangspunkt i statskattelovens § 6 a.

Det er den kommunale skatteforvaltning, der som 1. instans tager stilling til dette spørgsmål i forbindelse med ligningen.

Skatteforvaltningens afgørelse kan i henhold til bestemmelserne herom i skattestyrelsesloven påklages til skatteankenævnet og derfra videre til Landsskatteretten.

Spm. nr. S 22

Til miljø- og energiministeren (7/10 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen ikke anvender en del af de ophobede CO₂-penge til de nye vindmølleparker, frem for at det gennem elværkerne bliver elforbrugerne, som skal betale for opstillingen af vindmøllerne?«

Begrundelse

Elværkerne skal de kommende år opstille en række vindmølleparker som havvindmøller. Det kommer til at koste elforbrugerne mindst 3

øre ekstra på elprisen. Samtidig er der ophobet CO₂-penge i ministeriet, fordi erhvervslivet ikke kan aftage pengene. Da regeringen hævder, at vindmøller er den bedste måde at fortrænge CO₂, så ville det være langt mere logisk om CO₂-pengene går til møllerne frem for, at elpriserne nok en gang skal forhøjes.

Svar (20/10 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Ordningen om tilskud til energibesparelser i erhvervslivet er en del af den energipakke, som blev vedtaget i 1995 med det formål gennem aftaler, afgifter og tilskud at nedbringe erhvervenes CO₂-udledning. Provenuet fra energipakken vil blive tilbageført fuldt ud til erhvervslivet. De samlede initiativer i pakken vil blive evalueret i 1998, hvor også spørgsmålet om uforbrugte tilskudsmidler vil indgå.

Hensigten med ordningen om tilskud til energibesparelser i erhvervslivet er først og fremmest at sikre, at de samfundsmæssige meget rentable energibesparelsesmuligheder, der ligger i erhvervslivet, bliver bragt i anvendelse som et led i indsatsen for at begrænse CO₂-emissionen. Effektivisering af erhvervslivets energiforbrug har generelt meget lave omkostninger sammenlignet med andre indsatsområder.

Udbygningen med havvindmøller sigter mod at fremme en CO₂-fri elproduktion i overensstemmelse med de overordnede energipolitiske målsætninger om at opnå en stigning på 1 % årligt i dækningen med vedvarende energi.

Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt at blande de 2 indsatsområder sammen ved at lade CO₂-midlerne indgå i finansieringen af havvindmøller. Der er behov for både at effektivisere erhvervslivets energiforbrug og øge anvendelsen af vedvarende energi.

Jeg kan iøvrigt oplyse, at der ifølge elselskaberne ikke generelt forventes stigning i elprisen som følge af udbygningen med havvindmøller. Hvis elværkerne henlægger til anlæggene efter de gældende regler i elforsyningsloven, vil der specielt i Elkrafts område nogle få år kunne komme en stigning i elprisen på op til 3 øre afhængig af hvilken henlæggelsesprofil, elværkerne vælger. Når vindmøllerne er betalt, vil de producere billig elektricitet i mange år.